

Posudek vedoucího na magisterskou diplomovou práci:

Pavla Vohnoutová Argumentace a východiska organizací hájících práva zvířat

Universita Karlova v Praze

Fakulta humanitních studií

Diplomová práce Pavly Vohnoutové se zabývá organizacemi, které se věnují ochraně zvířat, v kontextu environmentální etiky. Autorka si tak zvolila zajímavé téma, které vhodně zapadá do programu Katedry sociální a kulturní ekologie FHS UK.

Autorka předkládá diplomovou práci v rozsahu 68 stran textu. Ve své práci se zaměřila na dvě hlavní témata. Za prvé se snaží na podkladě environmentální etiky analyzovat argumentaci organizací a spolků na ochranu zvířat, a za druhé si dává za cíl také odpovědět na otázku, nakolik je tato argumentace konzistentní s ochranou přírody.

Celá diplomová práce je logicky poměrně dobře strukturována. Ve stručném úvodu autorka uvádí čtenáře do kontextu práce a přibližuje její členění a cíle, což oceňuji, protože tak hned čtenář získává vhled, co od práce může očekávat. Po úvodu autorka nejdříve stručně nastiňuje historický vývoj vztahu člověka a zvířete. Následuje teoretická část, která se skládá ze tří hlavních částí. V té první nejdříve přibližuje environmentální etiku jako disciplínu, hlavní témata, kterým se věnuje a základní východiska, s kterými přichází. Plynule pak přechází k popisu základních environmentálně etických směrů – antropocentrický přístup, ekocentrismus, biocentrismus, sociální a hlubinnou ekologii a ekofeminismus. Autorka vcelku popisuje hlavní teze jednotlivých přístupů, ale v případě popisu sociální ekologie, hlubinné ekologie a obzvláště v případě ekofeminismu na str. 27, by autorka měla tyto základní teze více rozvést, především ve vztahu ke světu zvířat. V druhé části se autorka zaměřuje na dva směry, které se přímo týkají zvířat – osvobozením zvířat a právy zvířat. Provádí i jejich poměrně přehledné vzájemné srovnání, kde si všímá společných rysů i rozdílů obou přístupů. Poslední část teoretické části věnuje ochraně přírody a krajiny. Tuto část nepovažuji za příliš šťastně zpracovanou. Pro účely práce je zaměřena až příliš právnicky, navíc vychází z jednoho zdroje (!) a chybí tu větší diskuse (sociálně-vědní či environmentálně filosofická) o

tom, co je to příroda, krajina, postavení člověka a vůbec diskuse co a proč je, či má být předmětem ochrany.

Na teoretickou část autorka navazuje částí věnovanou metodologii a analýze. Autorka zdůvodňuje proč namísto původně plánovaných rozhovorů, provádí jen analýzu webových stránek. Toto zdůvodnění je legitimní a webové stránky by samy o sobě stačily jako materiál k analýze. Bohužel autorka tento materiál příliš nevytěžila. Většina této kapitoly se tak skládá z pouhého popisu vybraných organizací. Analýza tak začíná až na 63. stránce z celkových 68 a na samotnou analýzu argumentace sedmi organizací zbývají pouhé dvě stránky (!). V části, kde autorka analyzuje argumentaci organizací ve vztahu k ochraně přírody, jde často o obecná tvrzení, bez odkazu na zdroje z webových stránek organizací či jiných zdrojů. U autoritativních tvrzení to je problém, např. na straně 66 „*Většina lidí se vůbec nezamýšlí nad tím, co se stalo předtím, než si dali k obědu plátek masa.*“, anebo na straně 67 „*Tropické pralesy jsou káceny, aby poskytly zemědělcům půdu pro chov dobytka*“.

Na celé práci se tak projevuje časová tíseň, ve které ji autorka psala. Po vcelku pěkně a nadějně zpracované teoretické části má klesající úroveň. Metodologie by potřebovala více rozpracovat a analýza jde velice po povrchu, po obecných tvrzeních.

Po formální stránce je práce psaná kultivovaným jazykem, bez překlepů a gramatických chyb, je v ní zpracováno dostatečné množství literatury, včetně cizojazyčné.

Otázka k obhajobě:

Zkuste, za využití environmentálně etických teorií, diskutovat o svobodě v názvu organizace Svoboda zvířat?

Celkové hodnocení práce

Diplomovou práci Pavly Vohnoutové poznamenal nedostatek času, což se na ní, zejména v druhé polovině projevilo. Autorka má větší potenciál, než nakonec ukázala ve své práci. Práci doporučuji k obhajobě v bodovém rozmezí 10–13 bodů a hodnotím **velmi dobře**.

V Praze, 11. 2. 2014

Mgr. Arnošt Novák